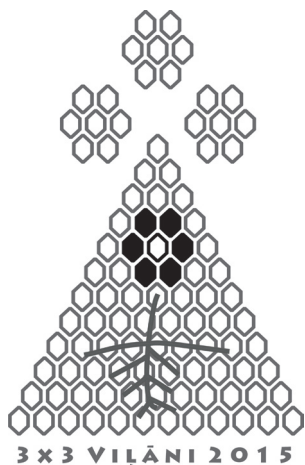

3 x 3 VILĀNI 2015

Vilānu 'spiets

Vilānu 3x3 saietas avīze 2015. gads **Trešdiena** 1. jūlijs **Ceturtdā bite**

Ziņas

No zvana līdz zvanam

Iespējams, esat dzirdējuši baznīcas zvānu skaņas. Tie skan ik pēc stundas līdz plkst.18. Vietējiem iedzīvotājiem tas ir kā atskaites punkts, kas liek sakārtot domas un izvērtēt padarīto: ir pagājusi stunda, bet ko es esmu padarījis? Vai šī stunda nav bijusi tukša? Vai neesmu iztērējis laiku velti?

Rīt īpaša meditēšana

Ceturtdienas rītā meditēšanas nodarbība sāksies mazliet agrāk: 6.15 no rīta. Un tas būs īpašs laiks, jo tieši rīt būs pilnmēness, un labākais laiks meditēšanai ir no 6.15 līdz 7.00.

Sargi arī informē

Vidusskolas pirmajā stāvā dienā naktī strādā četri sargi un mainās pusstāstos. Uz sargu būdiņas novietota norāde uz infocentru, tomēr daudzi saietas dalībnieki domā, ka infocentrs ir tieši tur. Bet ir daudz jautājumu, uz kuriem sargi var atbildēt. Piemēram, pastāstīt, kur Vilānos var nopirkt SIM kartes telefonam.

Dziesmu diska nebūs

Skaņu ierakstu studijas puīšu aizņemties dēļ Vilānu 3x3 saietas Brīvā mikrofona dziesmu diska nebūs.

Kunga pankūkas

(ievirzes dalībnieki rekomendē!)

3-4 olas, milti, piens jāpievieno tik, lai veidotos krējuma konsistences mīkla (biezāka nekā plānajām pankūkām), sāls un cukurs pēc pašu garšas. Atbala olas baltumu no dzeltenuma, baltumu saputo stingrās putās, savukārt dzeltenumu sajauc ar pārējām sastāvdaļām. Beigās iemaisa saputo baltumu un cep. Lai jums garšo!

Saimnieces kā rozes

Trīs paaudžu Rožu sievas, apsējušas baltus lakatiņus un aplikušas baltus priekšautus, sagaida virtuves ievirzes dalībniekus smaidīgas un rosīgas.

Kā stāsta Inese Roze, sākotnēji bijusi doma, ka ievirzē jāgatavo latgaliskie ēdieni, tomēr sapratusi: tā kā pašu Rožu ēdienkarti varētu dēvēt par „sakrustoto novadu” ēdienkarti, tad ievirzē piedāvātās ir pašu dzimtas pārbaudītās receptes un virtuves gudrības. Rozes, gatavojoties ievirzei, iztaujājušas vecmāmiņas, lai mantotu kādas neparastākas vai senākas produktu kombinācijas. Katram ievirzes dalībniekam ir iespēja iekārtot savu 3x3 recepšu kladi, piedevām katram ir uzdevums pa šo nedēļu padomāt par savu dzimtas recepti un ar to dalīties ceturtdien.

Pirmajā dienā tapa miltu ēdieni, otrajā

biezpiena, trešajā būs kartupeļu ēdieni un saldaiss, piektdien gatavos sieru. Otrdien uz plīts vārījās smaržīgs buljons, ievirzes dalībnieki pie diviem galdiem gatavoja mīklu, cītīgi to rullēja un grieza nūdeles. Ar miltainām rokām, deguniem un vaigiem nūdeļu gatavotāji no viena galda apcēla otru, sievas slavēja vienīgo pieaugušo ievirzes vīrieti Gunti par prasmīgu mīklas rullēšanu. Cik griežu, tik dažādu platumu nūdeles bija, bet buljonā visas izskatījās kārdinoši. Mazā Rožu meitiņa ar mazu mīklas rullīti it visā piedalījās un bija galvenā sāls bērēja nākamajam ēdienam – Kunga pankūkām, kas ir drusku smalkākas nekā ierastās. Gatavošana noritēja žigli, un jau drīz uz galda tika celta bļoda ar zeltainām pankūkām, viss smaržoja, zapte un medus klājās uz pufīgajiem cepumiem, un ikviens slavēja gardās vakariņas.

Eva

Redakcija atrodas trešajā stāvā, 326.kabinetā. Te strādā Lolita, Iveta, Amanda, Tina, Eva, Uldis un Madara. Fotografē Baiba. Tālrunis 20245436

Apsveikums

Daudz baltu dieniņu!

Šodien, 1.jūlijā

Dzimšanas dienu svin Justīne Blumberga, Gundars Kozlovskis, Laura Kuške.

Vārda dienu svin Imants Kristsons.

Programma

Ceturtdiena, 2.jūlijs

07.00 – 09.00 Rīta izkustēšanās, vingrojot, pastaigājoties dabā, meditējot

09.00 – 09.30 Brokastis

09.40 – 10.00 3x3 TV ziņas. Dienas tēma, uzrunā Jānis Vītols.

Veci celmi, dziļas saknes,

Kuplas auga atvasītes,

Veci vīri, gudri vārdi,

Tie jauc kunga padomiņu.

10.10 – 12.50 Rīta ievirzes

13.00 – 13.45 Pusdienas

14.00 – 16.20 Pēcpusdienas ievirzes

17.00 – 18.45 Pievakares ievirzes visai ģimenei.

Saruna ar BIO bērzu sulas pagraba saimnieku Linardu Libertu par bērzu sulas īpašo dzīvības spēku un Latvijas pavasara svaigumu, kas pārtop sulā un vēlāk sīrupā, limonādē, vīnā un putojošā, pēc klasiskās „Champenoise” metodes darinātā vīnā.

19.00 – 19.45 Vakariņas

20.00 – 21.30 Daudzinājums. Pulcēšanās pie skolas.

21.30 – 22.00 Vakara dziesma, vakara pasaciņa un mazo bērnu guldināšana

22.00... Nīkšana, danči ar Viļānu muzikantiem.

Nakts viesis. Jānis Vītols. Saruna par dzimtas saknēm, attiecībām ģimenē, dzimtā, bērnu kā savas dzimtas turpinātāju, par vīrišķā un sievišķā līdzsvaru un harmonizēšanos pirms ģimenes veidošanas.

Nepalaid garām!

Visas atrastās mantas vari nest uz infocentru. Turpat vari arī meklēt to, kas tev ir pazudis.

Vakar pazudušo Bruno Silvas telefonu atrada Rudīte Lipora. Paldies!

Vietējās ziņas

Viļāniešu rokdarbi

Ja esat nolēmuši beidzot iet aust savu rindu nometnes dekļi, var gadīties, ka tur pavadīsiet vairāk laika, nekā sākumā bijāt nodomājuši.

Aušanas ievirzes mājā ikdienā mitinās Viļānu labdarības biedrība «Atbalsts», kas palīdz citiem. Viņiem ir tradīcija Adventē piedalīties labdarības tirdziņā, pēc tam iepiecināt citus, piemēram, slimnīcas darbiniekus. Biedrības mazajās telpās ir iespējams apskatīt un arī iegādāties vietējo rokdarbnieku darinājumus. Nevar izstāstīt, cik interesanti, rūpīgi veidoti un neparasti ir šie darbi! Cik daudz izdomas un pacietības tajos ielikts! Varēsiet apskatīt īpašās «bēniņu lelles», kas izskatās kā istabaugšā ilgi nogulējušas bērniņas rotaļlietas – it kā nedaudz

netīriem, no bučām un bērnu pirkstiņiem apsmulķētiem vaigiem. Turpat blakus iekārtojušies arī mājas gariņi, kaziņas un dažādi citi zvēri un zvēriņi. Ir iespējams kļūt par neatkārtojamas somas īpašnieci. No mēbeļauduma veidotas, ar izdomu un gaumi izdekorētas, tās godam pildīs funkciju un neatstās vienaldzīgu ne nēsātāju, ne skatītāju. Iegādāties vai tikai apskatīt var cimdus, grīdsedziņas, adatu spilventiņus. Un kur nu vēl piespraudes!

Īpaši jaunajām meitenēm interesanti varētu būt nagu dizaina elementi – nagu uzlīmes ar latvju rakstiem. Tās darina skolēnu mācību uzņēmums. Ejiet un pārliecinieties, cik entuziasma un darboties prieka pilni cilvēki dzīvo Viļānos!

Iveta

Skaistumkopšana Viļānos

Saietā ir dalībnieki, kas atrod mirkli arī tik svarīgai dzīves sastāvdaļai kā skaistumkopšana. Kāpēc gan matus un nagus nevarētu sakopt tieši Viļānos?

Šonedēļ pedikīra un manikīra speciālisti Viļānos esot ļoti aizņemti. Kā stāsta Jolanta Bogustova, kas rīta ievirzes laikā apskrējusi teju visus pilsētas salonus un kabinetus, uz kuru durvīm rakstīts «skaistumkopšana», speciālisti tikai noraidoši grozījuši galvu – viss aizņemts! Priecīgākas ziņas tiem, kuri vēlas apgriezt matus – pie veikala Tops esošajā frizētavā, godīgi izstāvēt rindu, var tikt pie friziera, kurš par saviem pakalpojumiem

prasīs teju pusi mazāk nekā galvaspilsētas salonos. Kārlim Šteinbergam gan rindā negribējies sēdēt, jo priekšā bijuši četri cilvēki, bet turpat aiz stūra atradies vēl viena frizētava! Jāpiebilst gan, ka, ja gadās frizieri iztraucēt kafijas pauzes laikā, kādas 20 minūtes būs jāuzgaida, kamēr viņa mierīgi izdzers savu tasi.

Tātad – «Viļānu Spieta» rīcībā nonākusī informācija liecina, ka frizieru Viļānos pietiek visiem – gan savējiem, gan cemiņiem –, bet ar pedikīru tā pašvakāk. Un pedikīrs, ko Jolantai Bogustovai, pateicoties savai enerģijai, izdevās sarunāt, būs speciālistam neērtā darba laikā agri no rīta.

Tina

Sludinājums

Tās lakatīnes, kas vakar Viļānu „Naktsvijolēm” koncertspāsē mugurā bij, par bargu naudu, kā jau biskin no slavenīb apvalkātas, var noandelēt pie tās Zār no Jelgavīnes. Ja pirk trīs lakatīnes ar vienu reizi, var aizrunāt vien vakar izgājien ar feiņnāko „Naktsvijoles” preilen pa Viļān promenād.

Tel.0029.

Zār.

Aicinājums

Ielūdz Uldis Siliņš

Tiem, kas grib (un negrib) zināt, manas atmiņu grāmatas „Atskatīties, pasmaidīt” (1930-1945) atvēršana un autorvakars notiks š.g. 6.augustā plkst.16.00 E.Smilģa muzejā. Piedalīsies Ilze Burkovska, Jānis Skanis u.c. Ieeja brīva. Arī Carnikavas dome rīko grāmatas atvēršanu Zvejas svētkos jūlija mēnesī.

3x3 ģimenes

Rastinu ģimene no Norvēģijas. 3x3 viņus ieaicināja vecmamma Rūta. Uz Viļāniem atbraukuši gan Laura un Atis ar abu bērniem Martu un Noru, gan Ata meita Kate. Otrās Ata meitas Jētes šoreiz šeit nav. Laura Norvēģijā studē grafisko dizainu un strādā dažādus darbus, bet pēc studijām plāno strādāt profesijā.

"Visi kopā esam 3x3 saietā ceturto reizi. Kāpēc mums tik svarīgi te būt? Manuprāt, te ir ideālā Latvija, ko gribētu, lai piedzīvo mani bērni. Gan viņiem, gan mums pašiem te ir, ko mācīties, lai stiprinātu latviskās saites, jo ikdienā dzīvojam norvēģiskā vidē," stāsta Laura. Rastinu ģimene cer kādreiz atgriezties Latvijā, bet pagaidām katru gadu vasaras aizvada pie radiem Zaubē vai Rīgā. Laurai mamma nāk no Drusti, bet tēvs no Murjāņiem.

Lovi no Francijas.

Karīna Lova šurp atbraukusi ar dēlu Maksu un mammu Zitu Velkmi. "Esmu dzimis Amerikā, mamma dzīvo Čikāgā. Mans vīrs ir anglis, bet jau piecus gadus dzīvojam Francijā," savas ģimenes ģeogrāfiskos labirintus izskaidro Karīna. Karīnai 3x3 galvenokārt ir vieta, kur dot iespēju Maksim būt latviskā vidē un apgūt valodu. «Tas noteikti nav pielīdzināms sestdienas skolām ASV – te tas notiek dabiski. Izvēlos braukt uz Latvijas 3x3, un, kopš dzīvojam Francijā, tas ir vieglāk īstenojams,» skaidro Karīna. Kopā ar mammu un dēlu Karīna bijusi arī Īrijas un Kandavas saietos. Viņa cer, ka Maksis te atradīs draugus un gribēs braukt kaut vai katru gadu. Kāpēc šoreiz uz Viļāniem? "Latgale manai dzimtai ir īpaša vieta, jo abi mani vecāki ir no Latgales – mamma no Preiļu puses, bet tēvs no Naujenes. Plānojam saietā laikā doties aplūkot tēva dzimto pusi, kur māju gan vairs nav.» Bērni bā Karīna dzirdējusi arī vecvecākus runājam latgaliski. «Pēc dievkalpojuma baznīcā visi sanāca kopā un runāja tikai latgaliski, šo to no tā es pat sapratu!»

Skurļu ģimene no Viļāniem.

Vivita jau pirmajā danču vakarā teica, ka jūtas tā, it kā visi trīsreiztrīsnieki šogad atbraukuši ciemos tieši pie viņas. Kopā ar bērniem Līgu, Iritu un Reini viņa pirmo reizi saietu apmeklēja Laidzē, kad Reinim bija kādi 5–6 gadi. Toreiz gan Vivita nolēmusi, ka nemūžam uz turieni neatgriezīsies. "Ar mazu bērnu man tas šķita tik grūti, biju vienkārši nogurusi!" atceras Vivita. "Kad Lūznavā saietu rīkoja man pazīstams viļānietis, nolēmu tomēr aizbraukt un kopš tās reizes gan braucu katru gadu." Vivita ir bērnu dārza muzikālā skolotāja, tāpēc arī allaž vadījusi ievirzes, kas saistītas ar dziedāšanu un muzicēšanu, viņa ir neatņemama Nikšanas daļa un šogad spēlēja arī dančus. Viņas vadīto sieviešu kapelu "Bumbeņnieks" saietā dalībnieki redzēja un dzirdēja arī "Latgales sātā". "Tagad te atgriežos atkal un atkal, jo 3x3 nedēļas garumā ir manas ideālās sabiedrības modelis, tas dod spēku visam gadam." Vivitas mamma ir no Ludzas puses Greiškāniem, bet tētis no Alūksnes Māriņkalna, bet kopš 4 gadu vecuma Vivita dzīvo Viļānos. Tagad gan lielie bērni projām, bet abas ar mammu viņas te dzīvo joprojām.

Tina

Jautājums

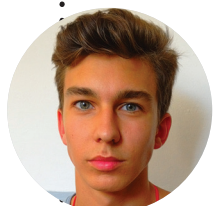
Kādu ievirzi tu varētu vadīt?

Ance Lelde Laviņa:

„Varētu vadīt kaut ko saistībā ar teātri, jo pašai tas ļoti patīk. Manuprāt, svarīga ir sadarbība un tāda veida spēles, kādas spēlējam pie Pētera teātra sporta

ievirzē. Noteikti mana ievirze notiktu ārā, svaigā gaisā un mēs braukātu ar skeitiem; pati to daru jau divus gadus. Ar tiem brauktu tāpēc, ka ikvienam aktierim jābūt sportiskam un aktīvam. Beigās iestudētu kādu latvisku izrādi, piemēram, par trimdas tēmu. Tas būtu kā veltījums tiem latviešiem, kas atbraukuši uz 3x3 saietu no ārzemēm.”

Kristians Pulķis:

„Kaut ko, kur varētu rēkt, lai ir smieklīgi. Tādu kā Comedy Club, bet kā tas būtu latviski...? Varētu savu ievirzi nosaukt par

„Stāvošo komēdiju”. Bet negribētu, lai tur būtu pieaugušie, tikai jaunieši. Visu nedēļu ievirzē izjokotu cits citu, lai nedēļas beigās varētu izjokot visus 3x3 saietā dalībniekus. Patiesībā tā nebūtu izjokošana, bet gan iepriecināšana, stāstot jokus.”

Eliza Kalniņa: „Šis ir mans trešais 3x3 saiets, bet vēl neesmu redzējusi šeit kora ievirzi, tāpēc varētu vadīt ko tādu. Sākumā, pirmajā ievirzē, pajau-

tātu, ko tie, kas atnākuši uz kori, gribētu dziedāt: tautasdziesmas vai kāda komponista dziesmas, vai vēl ko citu. Vienkārši parasti ir tā, ka diriģents uzspiež savu, un ne visiem tas patīk. Savā ievirzē labāk gribētu redzēt bērnus no 5 līdz 11 gadu vecumam, viņus pati pakorīgētu, padotu toni, un lai tik dzied! Noteikti mācītu ne tikai dziedāt, bet arī nebaidīties to darīt.”

Silva zīmē biti

Silva Liepa studē interjera dizainu, bet, nonākot 3x3, viņa kļūst par Animācijas ievirzes vadītāju.

Kad viņai pajautā, vai animācija un dizains viņas dzīvē viens otram ir kaut kā

palīdzējis, viņa smejas un saka, ka saietā esot sapratusi to, ka grib strādāt ar bērniem, kā arī tagad strādā bērnudārzā.

Ievirzi Silva palīdz vadīt mammai jau kopš 2010.gada, ir vadījusi arī foto-gleznu gatavošanu. Silva saka, ka šogad animācijas ievirzē centīsies zīmēt multeni par biti. Centīsies tāpēc, ka vienmēr ir kāds mazais mākslinieks, kas izpaužas, kā grib, piemēram, zīmē dinosaurs vairākus gadus pēc kārtas. Multenes pamatā būs dziesma par biti, kuru ķer aiz astes. Ievirzē, protams, ir arī tādi, kas zīmē princeses, bet vienmēr ir jāizdomā, kā pielikt uzzīmēto pie dziesmas klāt.

Silva atklāj, ka mazie Animācijas ievirzes dalībnieki ir paklausīgi, bet reizēm arī gadoties tā, ka apņik tas, ko zīmē, vai arī tieši pretēji – tā aizraujas, ka tik zīmē un zīmē. Ir arī bijuši gadījumi, kad bērni atnāk kopā ar saviem vecākiem un vecāki aizraujas vēl vairāk – viņus pat nevar dabūt prom.

Animācijas ievirzes rezultāts šogad būs daļa no Viļānu jubilejas apsveikuma, kurā būs saietā veidotā multene kopā ar Viļānu Mūzikas un mākslas skolas audzēkņu darbiem.

Modes skate

Izrādās, ka mums 3x3 ir arī modes skates: tāda vakar notika sporta zālē pēc dančiem pilnīgā tumsā.

Presi tur neielaida, pateica, ka esot

slēgtais pasākums, aizvēra zāles durvis. Interesanti, ka šajā piecu jauniešu kompānijā bija tikai viena meitene, kura atnāca pirmā man atrādīt tērpu. Pirms mani izdzina...

Amanda

Zeburu ziņas

Problēma? Zebras atrisinās!

Ar Pētera Reitera gādību zebras beidzot ir ieguvušas normālus tērpus un var iziet sabiedrībā.

Sākotnēji domāts, ka tie būs cietumnieku tērpi, tomēr uzvarēja zebras, jo par viņu problēmām runā nesalīdzināmi mazāk. 3x3 saiets ir istā vieta, kur par tām runāt, jo te pulcējas cilvēki no visas pasaules. Zebras sola iesaistīties ne tikai savu, bet arī 3x3 saietā problēmu risināšanā.

Pirmā 3x3 Zeburu apvienības diskusija notika jau pirmdien. Tajā tika apspriests saietā e-pastos minētais, ka jāņem līdzī

savi guļammaisi, spilveni un krūzes, bet nebija norādīts, ka jāņem līdzī savā poda brille. Apvienība ir bijusi jau Infocentrā, bet tur netika sadzirdēti un nu vērsas pie preses, lai attiecīgās iestādes pievērstu uzmanību šai problēmai.

Zebras saka, ka tā ir

diskriminācija, jo meiteņu tualetēs ir brilles, bet puīšu nav. Ja šis netiks ņemts vērā, Zebras sola ķerties pie citiem līdzekļiem, piemēram, noskrūvēt visas brilles un vai nu sadalīt tās brālīgi, vai arī – lai netiek nevienam! Cits risinājums ir izveidot atbalsta grupu un vākt ziedojumus, lai varētu taisīt poda brilli iepirkumu. Zeburu apvienība meklē līdzīgi domājošos un pieņem arī ziedojumus, lai problēmai rastu risinājumu.

Kamoli grozās, stelles kladz

Aušanas ievirzē pieteikušās astoņas dalībnieces.

Tur Veronikas Vaivodes un Annas Kozlovskas vadībā darina dažādas noderīgas lietas. Čaklāka esot Marta Bogustova, kas jau pa vienu dienu sev noaudusi rokassprādzi ar latvju rakstiem, bet tagad darina somu, no kuras četri centimetri jau gatavi. Viņa ierodas agrāk par citām un strādā ilgāk. Turklāt Marta ir pirmā, kas iesākusi aust nometnes deķi. Laipni lūgti arī pārējie! leviržu vadītājas priecājas, ka viņām ir tik čaklas, centīgas un uzmanīgas skolnieces, kas strādā rūpīgi – visas maliņas darinājumiem ir līdzenas un rūpīgi nostrādātas. Alla smejas, ka, sākot aust prievīti, no vienmēr var zināt, kas sanāks beigās: varbūt tā būs grāmatzīme, varbūt rokassprādze. Turpat Veronika uz tītavām sāk vilkt diegus jaunam audeklam, bet darbu

piesakās pabeigt leva Hofmane. Šī darba laikā sarunāties nav vēlams – precīzi jāskaita rindas (šoreiz paredzētas vairāk nekā 100), jāseko, lai diegi iet pa iesāktu ceļu, lai nepārlec uz citu. Audējam darbi rit, stelles kladz, kamoli grozās grozos un gaida savu rindu.

Kokle būs katram

Kokļu darināšanā valda darbīga gaisotne. Andra Rozes vadībā kokles darina 11 puīši un tikai viena meitene Laura.

Ar darboņu skaitu nav īstas skaidrības – vietas paredzētas 10 cilvēkiem, divi uzradušies lieki, no tiem savukārt viens kaut kur pazudis un kokli atstājis iesāktu. Andrim būs darbs jāpaveic pašam, lai gan mājās jau ir četras kokles, lai kā saka, nav kurpnieks bez kurpēm. Tas, ka grupā ir viena meitene, esot pat ļoti labi. Ja ir daudz sieviešu, tad ir daudz runāšanas, bet mazāk darba. Bez meitenēm arī nevar. To klātbūtnē vīri nerunā rupjības, strādā čaklāk, ievēl vēderus un cenšas izskatīties staltāki. Laurai puīšu pulkā klājas labi – kad vajag, palīgos dodas jebkurš. Lielākoties top Kurzemes kokles. Latgales koklei ir spārns, tāpēc to pagatavot ir sarežģītāk. No visiem darinātajiem tikai diviem būs latgaļu kokles. Visčaklākais kokles gatavotājs ir Viesturs – strādājot naski, esot ieradies pat 20 minūtes ātrāk nekā citi, jo klusumā darbi ātrāk sokas. «Vecajiem sāp muguras, viņi strādā sēdus, jaunie stāvus, tāpēc darbi rit raitāk,» tā saka citi. Andris ir pārliecināts, ka saieta noslēgumā katram būs pa koklei – laikā iekļausies.

Iveta

Gleznas jau top

Gleznošana notiek Nikšanas telpā Agras Ritiņas vadībā.

Daži ir pilnīgi iesācēji, daži ir mācījušies gleznot jau citos 3x3 saietos. Starp visiem dalībniekiem ir tikai divi puīši, kuri ļoti aktīvi seko līdzī visām norādēm un cenšas izcelties ar oriģināliem krāsu toņiem un ieceru risinājumiem. Sākumā Agra parāda, kā sagatavot papīru gleznošanai – jānoklāj abas puses ar krāsu. Kāpēc abas, glezno taču tikai uz vienas?! To dara, lai pamatu iztaisnotu. Ja papīram noklāj tikai vienu pusi, tas izliecas kā tiltiņš. Gleznošana nav ne pareiza, ne

nepareiza. Tā ir skaists process, kura laikā gleznotājs atklāj savu raksturu: gan tad, kad izvēlas pamata krāsu gleznai, gan tad, kad klāj krāsu uz papīra (cits ar lieliem, precīziem triepieniem, cits smalki un ātri – žviku, žvaku). Tāpat cilvēku raksturo darba kreisā jeb neredzamā puse. Agrai liekas pietiekami interesanta šāda ideja: «Varētu veidot šo slēpto pušu izstādi.» levirzes laikā dalībnieki jauks krāsoņus, mācīsies par siltajām un aukstajām krāsām. Visai drīz viņi veidos kompozīciju no vienas krāsas dažādiem toņiem, piemēram, no dažādiem zilajiem. Vēlāk šo kompozīciju pārvērtīs par ainavu, kas arī ir plānotais atrādāmais darbs. Gaidīsim izstādi!

Aplausi pašiem sev

Visiem, kas pamodušies ap 8, silti iesakām kopā ar Aivaru Kaupužu aiziet izvingroties pagalmā pie karoga.

Sveicinot sauli un viens otru, izkustēties gribētāji sastājas aplī un iesilda visu ķermeni, katru muskuļu grupu, pamatā izmantojot ieelpas-izelpas principu, savienojot ar roku, kāju, kakla, vidukļa pastiepšanu un tonizēšanu. Prasmīgais un profesionālais skolotājs Aivars ir sporta pasniedzējs Rēzeknes augstskolā, vienā no retajām, kur studentiem sports ir obligāts visa akadēmiskā gada garumā, tas arī jūtams skolotāja vieglumā un prasmē izkustēšanos padarīt lustīgu. Noslēguma vingrinājums ar blakusstāvētāja muguras izmasēšanu un skaliem aplausiem sev pašiem un jaunam saietam rītam izskatās un izklausās ļoti labi arī pa logu – tieši tas, kas ļoti omai vajadzīgs!

Eva

Otrdienas vakara Brīvais mikrofons pirmoreiz 3x3 saietā vēsturē notika pagalmā un paliks prātā arī ar zaļi izgaismotajām vēja mašīnām un brīnišķīgiem priekšnesumiem.

Jānis Mežals akordeonu mācās spēlēt jau gadu, un viņa uzstāšanos kuplināja trīs vītuši roži.

Jauniešu pārrunu ievirze Edžus un Pogas gādībā dziedāja "Ai, jel, manu vieglu prātu".

Ansis un Dāvis Bogustovi ar Vivitas Skurules atbalstu dziedāja par izkaptis striķēšanu un stabulišu darināšanu.

Lai nebūtu vasaras vidū jārunā par sniega putināšanu, Dravu ģimene savu priekšnesumu nosauca par Dziesmiņu.

Adrians Zeidmanis. Elektriskā ģitāra. River Flows in You.

Zebas ātri atauloja, ieskaidroja visiem, ka zebra nav zirgs, un tikpat ātri aizauļoja. Pēteris Reiters, Juris Tomašūns un Viesturs Liepa.

Mīlās māsas Dina un Made Ceples, kas dzīvo mīļi, dzied un krāsojas kopā, priekšnesumā aicināja iet drusku pastaigāt.

Astoņgadīgā Māra Nulle dziedāja nometnes laikā pašas izdomātu alfabēta dziesmu.

Krūmiņu ģimene ar brīnišķīgajiem sešiem bundziniekiem Brīvajam mikrofonam radija jaunu teicienu „Ai, kā patīk, ai kā patīk” un „Kaut kas traks!” Jā, un arī „Stop”!

Laimas bērni – Ģimeņu semināra ievirzes dalībnieki – Jāņa un Daces Vītolu vadībā aicināja Laimiņu iet pa priekšu.

Piecgadīgā Dārta Šteinberga ar Vijas Liepas atbalstu dziedāja „Upe nesa ozoliņu”.

Barkānu-
Miežu
saimei

šis bija pirmais
Brīvais mikrofons,
kam piecādīgā
Māra iedrošinājusi
gandrīz visu
ģimeni.

Ikšķiles ģimenes soliņa, ka izmantos trīs mūzikas instrumentus – kokli,
stabuli un šeikeru – un anketā pieteica, ka mākslinieku maize ir
aplausi un labs laiks. Viss bija.

Rīta un Jolanta
Bogustovas
ar mīlo

un sirsnīgo miega
dziesmiņu par pasaciņu,
kas jāp mazā, sirmā
kumeliņā.

Jānis Liepiņš
no Amerikas
ar smiekl

terapiju. Priekšnesumam
vajadzīgās sievietes
apakšbiksītes izrādījās
deficīts – vajadzēja
gatavot no papīra.

Jānis un Roberts no Vidzemes
meža dziedāja par tumšu nakti
un zaļu zāli.

Maksis
Lovs
deklamēja
gan fran-
ciski, gan
latviski,
bet ar
smalku
franču
akcentu.

Daina Kuple, Lilita Mīkelsone
un Rudīte Lipora nodibināja savu
uzņēmumu „Trīs vītūšas rozes” un vārīs
kartupeļu klimpas ar biežpienu un gaļu.

Alise Liepa
sajūsmināja
publiku, dziedot „Zaķīts
sauca vāverīti”.

Dora un Justs Cepļi ar
Pētera Reitere atbalstu
atskaņoja „All of Me”.

Dailās „Naktsvijoles” dziedāja romanci par
skumjām – o, jā, juhaidrā! Diemžēl tas, kas
vientulīgajā pastaigā izskatījās pēc kaut kāda
vīrieša, bija tikai sētas stabs.

Adriāns un
Austrijs Zeidmaņi
no Piltenes
veda uz Kurzemes pusi,
atskaņojot „Pūt, vējiņi”.

Krūmiņu dzimta
saieta dalībniekus
aizveda nesenajās
Vasaras saulgriežu sajūtās.

Foto – Baiba Krūmiņa un Andris Tomašūns

Trana dzēliens

Kā es māku, tā es maunu!

Lobas diņas, labi ļaudis!
Uzmetu aci uz sienas uzliktajiem
sarakstiem.

„No zēniem par vīriem” sarakstā
no sešiem zēniem par vīriem jau
kļuvuši četri (sarakstā nosvītroti), un
ši ir tikai trešā diena! Progress!

*

Organismu attīra pavisam 34
dalībnieki.

*

Skatos, ka Runas mākslas ievirzē
pieteikusies arī Kleopatra, un tas
manī rada zināmas bažas. Nē, nē,
es neko negribu teikt. Nav mana
daļa/ Kritizēt, spriest./ Mana daļa/ Ir
zīlēt un ciest.

*

Dažus vārdus par mikrofonu
lietošanu slēgtās telpās. Mikrofons ir
skaņas pastiprinātājs, un to nevajag
turēt pie mutes un runāt skaļā balsī.

*

Brīvajā mikrofonā patika ce-
remonijmeistars Ingus Krūmiņš.
Sarīkojuma moto „Kā es māku, tā es
maunu” bija tiešām labi izraudzīts.

Uldis Siliņš

Joki

Jurgis leviņš no Ikskiles vēl pirms
Brīvā mikrofonu sākuma pamanīja,
cik ļoti nosaukums atbilst patiesībai
– ierakstā skan dziesmas, bet mikro-
foni tiešām stāv pilnīgi brīvi...

Noklausīta divu meiteņu saru-
na. „Ko viņi iedomājas – trijātā iet
dušā?! Nu, labi, mēs, bet kā tādas
kā mūsu mamas!?”

Otrdien ievirzē „Organisma at-
tīrīšana ar dabas līdzekļiem” ieradies
Jānis Liepiņš no Amerikas un, lai
pievērstu sev uzmanību, nogāzis
milzīgu puķupodu tā, ka vadītājam
nācies skriet pēc slotas un liekšķeres.

Trešdienas rītā kāda mamma Sprī-
dišu skoliņas vadītājam levi Kalniņai
stāsta, ka meitiņa šorīt ievirzē
nebūšot – esot niķis. levi saka: „Labi.
Es centīšos to neuztvert personīgi.”

Cauri gadiem

Tēvu laipas Cesvainē

2011. gadā pabiju
3x3 Cesvainē.

Cesvainē vidusskola laipni piedāvāja
izmantot savas telpas daudzajām ievir-
zēm. Blakusmājā pa dienu pasākumi,
bet vakarā arī danču zāle ar glaunu
grīdu. Sākumā dīkstēja dejot tikai ar
deju korpēm vai basām kājām, bet
nedēļas laikā tā iedzīvojamies, ka saim-
nieki meta piesardzību pie malas un
zālē sarīkoja atvadu vakaru visiem (ar
korpēm!). Cesvaines nometni pirmo reizi
vadīja jaunie Krūmiņi – Egija un Ingus
ar pavisam mazo Gustavu. Nometnes
izvēlētais vadmotīvs – tēvu tēvi laipas
meta, bērnu bērni laipotāji – pilnībā
apstiprinājās, jo talkā nāca ģimene un
draugi.

Togad Cesvaines pils vēl īsti nebi-
ja atzīrgusi no ugunsgrēka, bet stārķa
ligzda skursteņa galā liecināja, ka tas
tikai laika jautājums. Pils bija daļēji
atvērta apskatei, torņa zālē īpaša

noskaņā baudījām vijolnieces Rasmus
Lielmanes, pianista Venta Zilberta un
māsu Bandenieču klasiskās mūzikas
koncertu.

Naktsmājas atradās 15 minūšu
gājienā, tādēļ pa ceļam varēja apskatīt
mazpilsētu, izjust rīta spirtumu, sau-
lei lecot salasīt liepziedus tējai un
pie reizes iegriezties mākslas veikalā
„Divi torņi”, kur atsaucīgās īpašnieces
piedāvāja ne tikai tēju, kafiju un našķus,
bet arī plašas iespējas svinēt Uldus.

Katra nometne piedāvā ne tikai tradi-
cionālas ievirzes, bet arī kaut ko jaunu.
Pie Krūmiņbaibas mācījos, kā ar foto-
grāfijas palīdzību izveidot savdabīgas
gleznas. Izveidoju pašportretu! Nikšanā
tuvāk iepazīnos ar Julgī Stalti un Mariju
Bērziņu, atsaucos viņu uzaicinājumam
vasaras nogalē apmeklēt Livu svētkus
Mazirbē.

Katra nometne atšķiras, lai arī
vadmotīvs ir kopīgs – stiprināt un
kūpināt latvietību! Tāpēc prātā latviski
kuplais liliņas kāts ar vismaz 50 ziedi-
em, ko saredzēšanas priekā saņēma
Krūmiņmāte. Vēl atmiņā palikuši
uzmanīgie, izpalīdzīgie, gādīgie vietējie
policisti, kas ne tikai rūpējās par mūsu
mieru un kārtību apkārtnē, bet arī par
ērtu nokļūšanu uz naktsmājām rīta pusē.

Daina Kuple jeb Kleopatra

Lapsenes dzēliens

Medains sveiciens

Lobs vokors visiem arī no
Kleopatras. Kā jūtaties Viļānos? Es
ļoti labi! Ja laikus iesmērējas pret
daža laba trana dzēlieniem.

Ierados kopā ar Siliņuldi. Mēs parasti
tiekamies 3x3 nometnēs. Es tā gaidīju šo
tikšanos, ka piespraudu pie krūts vijolīti
smukumam. Bet ko šis – neatšķir puķi no
skujas. Vīrišķis paliek vīrišķis...

Būtu zinājusi, ka pirmās dienas Viļānu
apkārtnes lēnais iepazīšanās ceļš būs
tik garš, būtu palikusi palīdzēt Uldim
meklēt labierīcības, bet – man tomēr bija
vieglāk nekā tiem, kurus Uldis (ar avīzes
raksta palīdzību) bija aizsūtījis uz Viļaku,
kas atrodas kādus 108 km no Viļāniem!
Nez vai vēl šodien tie nelaimīgie būtu
atpakaļ?! Bet kas zina – nometnē viss ir
iespējams! Arī ar to austrālieti (domāts
Siliņš). Bet ko var gribēt, dzīvo tur lejā
ar kājām gaisā cauru gadu. Nevar jau

dažu Latvijas mēnešu laikā cilvēks kļūt
normāls! Vai tad kārtīgs teātra krusttēvs
pamet savu gara augli vienu uz skatuves
ar klimpu vārtītājam? Bet – ja viņš mani
tā ignorē, ka nevīžo apiet skolai uz riņķi,
bet tik, cik pa loga šķirbu lūrēt, tad es
ar... Par viņu vairs ne vārda.

Viļānos tāpat lustīga dzīvošana! Tā vēl
nav bijis nometņu vēsturē – veselās divas
nikšanas zāles! Vienā var dziedāt, taurēt
un bungot, otrā – čūliem gan latgaliski
dzīdot, gan dzert (mīžu olu). Ap pusdi-
viem metu mieru un pa lietaino taku de-
vos pie svētcēlniekiem. Tumšs kā... paši
zināt, kur! Atslēdzu domas un diezgan
ligani taustījos pa celiņu gar klostera sētu.
Sanāca neparedzēta pēdu meditācija.
Mūki nepamodās. Kā brīdina meditācijas
vīrs Edgars – joki mazi. Tā nu es pacietīgi,
atbrīvojoties un pilnā nopietnībā tiku līdz
cisām. Lai dzīvo Viļāni!

P.s. Ja Siliņš jums kaut ko stāstīs par
Kleopatru, neticiet! Vēsturi neapmānīs!
Bet es jau laikus viņam piedošu, vismaz
sevis labad.

Vienmēr jūsu Kleopatra